

Ellers kunde man ikke forlange, at Udlandet skulde tage det. Det have vi naaet, og det er jeg glad for, og jeg haaber, at vi i Udvalget kunne fortsætte ad denne Vej.

Jeg synes, at den højtærede Justitsminister i det foreliggende Lovforslag ved de Forbedringer, det indeholder, har haft en heldig Haand til at træffe saa nogenlunde, hvad der er det rette. Dermed skal jeg ligesom de andre Herrer anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Dinesen: Flere af de ærede Talere have betegnet forskellige af de Ændringer, der ere indførte i dette Lovforslag, som Forbedringer i Sammenligning med tidligere. Og det er jo ganske naturligt, at efterhaanden som Udviklingen foregaar, vindes der Erfaringer saavel ude blandt Befolkningen som hos Autoriteterne. Disse Erfaringer forplante sig helt op til Ministeriet, og Resultatet kommer saa til at foreligge i saadanne Ændringer, der kunne faa den Betegnelse, jeg her har anført. Jeg er ogsaa af den Mening, at der i Forslaget er Forbedringer, som ikke ere uvæsentlige, og det kan man kun hilse med Tilfredsstillelse. Men jeg er i øvrigt noget af den Mening, at man fristes noget for meget til at overdrive sit Krav om Kontrol. I den Henseende er jeg enig med det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), der eksempelvis talte om Trikinundersøgelserne. Jeg tror, det gaar for vidt, og at man i ikke ringe Grad vanskeliggør og fordyrer for Befolkningen at komme i Besiddelse af de uundværligste Levnedsmidler. Men det er paa den anden Side vitterligt, at vi i visse Retninger langt fra føre den Kontrol, som kan anses for nødvendig. Her er jeg i nogen Maade enig med det ærede Medlem fra Randers (Mortensen), som talte om de Varer, der indføres fra Udlandet. Her er et Omraade, hvor det ikke var af Vejen, at Kontrollen i flere Henseender skærpedes. Samtidig med at bemærke dette kan jeg ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa den mærkelige Modsætning, hvori det ærede Medlem fra Randers ved sin Omtale af dette Spørgsmaal staar til den Holdning, hans Partifæller indtog, da vi forleden forhandlede Loven om Smør, Mælk, osv., da Talen var om en ganske ringe Forsigtighed overfor Indførsel af Mælk fra Udlandet, hvor Muligheden — for mere var det ikke — for en ringe Fordyrelse af dette Levnedsmiddel spillede en ganske overordentlig Rolle. Nu kommer det

ærede Medlem fra Randers og er absolut blandt alle Talere den mest vidtgaaende i Retning af at kræve Undersøgelse, Kontrol, Beskyttelse osv., uanset hvad disse Undersøgelser, denne Kontrol i det hele koster. Vi vide jo alle, at det er meget betydelige Bekostninger. Naa, den Art Modsætninger kan man af og til møde, det er ikke noget nyt.

I øvrigt vil jeg sige, at naar det er blevet sagt, at det, som maatte kræves, var almindelig Statskødkontrol, kommer det an paa, hvilken Udstrækning man giver denne Kontrol. Dersom man giver den den Udstrækning, som vilde fremgaa f. Eks. af Lovforslagets § 2, vilde det gaa alt for vidt. Jeg kunde tænke mig, at man kunde anvende en saadan omfattende Kontrol ved Slagtning af store Kreaturer, hvoraf der ikke slagtes saa meget hos Smaaafolk, hos de enkelte Producenter omkring i Landet, og at det ikke vilde medføre særlig stor Bekostning eller særlig store Vanskeligheder. Men man skaber meget betydelige Vanskeligheder ved at udstrække en saadan Kontrol til alt, hvad der omtales i § 2, hvor det hedder: „Kød og Slagteaffald af Dyr, der ere slagtede i Kommuner, hvor der i Henhold til Sundhedsvedtægt er kommunal Kødkontrol.... kunne indføres til Forhandling til Menneskeføde i enhver Kommune i Landet,“ og saa fortsættes der: „Dog skulle følgende Bestemmelser herfor gælde“, og under disse Bestemmelser siges der, at det skal være synet af den kontrollerende Dyr læge paa Slagtestedet saavel i levende Live som umiddelbart efter Slagtingen. Endnu er det ret almindeligt blandt Smaaafolk omkring paa Landet, Husmænd, Afbyggere, ja, selv Gaardmænd, at man slagter og bringer til Torvet i Provinsbyen, hvor saa Varen sælges til Opkøbere, som befordre den videre til Hovedstaden. En saadan Kontrol vil ikke alene være vanskelig at gennemføre, men vil medføre en ganske overordentlig Bekostning, og jeg tror ikke, den er nødvendig. Hvordan vil det ikke genere alle de Smaaafolk, jeg her nævnedes. Lad os tage en stræbsom Husmand, der driver et lille Jordbrug godt. Han vil gerne have to Grise, bl. a. fordi — det ved enhver, der kender noget til Grisens Psykologi — de æde bedre, naar de ere to end en. Saa snart Grisene komme til Truget, høre Kælenskaben og Broderskabet fuldstændig op, det gaar med Grise som med os Mennesker, naar vi spille Kort, at saa hører Broderskabet op. Manden kan ikke bruge